

Torsdag den 28.02.2008 - Ho Cho Minh City.

I dag ringer vækkeuret først kl. 8, og vi giver os god tid med at komme op og spise morgenmad.

Vi præjer for første gang på turen en taxa (udenfor hotellet), og vi sikrer os, at det er fra et af de selskaber, som vor guide fra dagen før rådede os til at tage. Inden vi kører, kommer hotellets sikkerhedsmand og stikker hovedet ind af det åbne vindue, sikrer sig at taxametret er slået til og siger noget til chaufføren. Vi gætter på, at han får at vide, at han skal køre den rigtige, direkte vej.

Turen går til den kinesiske bydel Cho Lon, der tidligere var en selvstændig by, men som nu er vokset sammen med Saigon (og nu samlet kaldes Ho Chi Minh City). Guiden fra onsdag oplyste, at de lokale kalder byens kerne/centrum for Saigon og hele byen Ho Chi Minh City. Derfor ser/hører man begge dele benyttet.

Vel ude af taxaen begiver vi os ind i markedet Cho Binh Tay, der består af fire kæmpestore bygninger, der ligger i en firkant med en park/gård i midten. I bygningerne er der marked både i stueetagerne og på 1. sal.

Der er alt fra kød, frisk fisk, tasker, sko, stof, tøj, kopivarer og meget mere. Alt er placeret i små "butikker" langs mere eller mindre smalle gange, og i gangene pakkes ting om fx store sække med plastikposer pakkes om til mindre poser med måske 50 i hver osv.

Der er et mylder af folk, der bærer varer ind og ud af de smalle gange, og udenfor er der et hav af scootere, der kører væk med varerne formentlig til butikker ude i byen.

På markedet bliver der samtidig hevet i og råbt efter en, for de har alle lige det, som man står og mangler. Vi nøjedes dog med 2 meter stof samt noget at drikke.

Efter nogle timer på markedet, hvor vi sikkert ikke har set halvdelen, men ikke helt var klar over, hvad vi havde set, og hvor det, vi ikke havde set, lå, så gik vi ud i den forholdsvis faldefærdige kinesiske bydel.

Her "osede" vi bare rundt og så på forskellige butikker, livet på gaden og sugede indtryk til os (som vi altid bruger meget tid på, når vi rejser) med enkelte drikkepauser undervejs.

Undervejs var vi en tur forbi Thien Hau-templet (Den Himmelske Kvindes Tempel eller Kvindernes Pagode). Templet er kinesisk og fra det 18. århundrede. Det er flot, og der er en del forskellige altre, hvor man kan bede, ofre og sætte røgelsespinde. Hvert sted har forskellige formål. Et er for eksempel for kvinder og deres nyfødte børn, et andet for sterile og kvinder uden drengebørn osv. Til vores store undren skulle vi ikke tage skoene af, og vi måtte godt fotografere.

Vi spiste sen frokost på en kinesisk restaurant. En af retterne på menukortet var "Stewed goat penis with Chinese medicine". Vi fravalgte denne ret samt andre lignende. Susan valgte i stedet blandt andet en svinekødssuppe, hvor der lå en del af en grisefod i. Bendts omelet bestod af to spejlæg. Men forårsrullerne var rigtig gode.

Ved frokosten havde vi vor egen personlige vært, der efter vor mening faktisk holdt sig irriterende tæt på bordet. Nå, det var åbenbart gængs på den restaurant.

Vi tog herefter tilbage mod centrum af byen i en taxa, der vist var stjålet. Den fik på fuld hammer (som det nu er muligt) ind og ud i trafikken, over i modsatte vognbane osv. Der var vi ikke sikker på, at vi ville opleve mere i dette liv.

Nå, vi kom da frem og tog straks ind til Domkirken Notre Dame, som havde middagsslukket (i 4 timer), sidst vi var der. Domkirken er stor men ellers ikke noget specielt i forhold til mange andre store kirker i Europa, så vi var der ikke så længe.

Vi bevægede os i stedet til Jadekejsers Pagode. En smuk pagode, hvor der var en eller anden form for ceremoni i gang (vi gætter på en begravelse), men folk gik rundt og tog billeder, så det

gjorde vi også, dog efter at have spurgt først. Vi nøjedes desuden med at kun gøre det udefra samt i det dele af bygningen, der ikke blev benyttet under cermonien. På vejen tilbage til hotellet var vi lige inde og får en kold øl på et amerikansk (viste det sig) værtshus. Vi fik en lille sludder med ejeren, der var fra Dallas.

Vi fandt for første gang, mens vi var i Ho Chi Minh City et supermarked. Det var ikke stort, men vi fik da købt plaster til Susans vabler, så vi ikke skulle bede hotelpersonalet om noget mere.

Efter lidt tid på værelset begav vi os ud for at spise. Det blev en lokal koreansk restaurant i dag. Der var utrolig meget støj, og vi fik alle mulige ting, som vi ikke havde bestilt. Det viste sig (da vi spurgte) at være 8 forskellige små "starters", som alle åbenbart fik. Inden vi var noget halvt gennem dem, kom de retter, som vi havde bestilt. Spisepindene var af rustfri stål og utrolig glatte og svære at bruge. Maden var god nok, men der kom alt mulig tilbehør til, som vi ikke fik den store forklaring til. Til sidst kom noget frugt, som vi heller ikke var vidende om. Nå, når det alt i alt bliver kr. 75,- for os begge inklusive drikkevarer, så går det nok.

Tilbage på hotellet fik vi lige pakket vore ting, så vi er klar til afgang til Can Tho ved Mekong-Deltaet, hvor vi skal have tre overnatninger.